

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

seks landes kredse vil blive lagt større vægt på at tilvejebringe sunde økonomiske relationer med nabolandene end at tilgodese snævre nationale erhvervsinteresser.

På tirsdag vil en dansk delegation under min ledelse påbegynde forhandlinger i Bruxelles med de seks såvel om mulighederne i OEEC som om samtlige de alternative løsninger, der kan blive tale om, hvis OEEC-forhandlingerne ikke fører til et tilfredsstillende resultat.

Jeg kan give tilsagn om, at regeringen vil drage omsorg for at tilvejebringe alle relevante oplysninger. Jeg tror, at hele denne sag tidligst vil kunne foreligge klart belyst i løbet af sommeren. Det er regeringens hensigt at opretholde snæver kontakt både med de politiske partier og hovederhvervene, således at alle parter kan få det bedst mulige grundlag for ud fra en helhedsvurdering at tage standpunkt i denne sag, der er af så vidtrækkende betydning for hele det danske samfund.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Viggo Starcke omtalte justitsministeriets den 28. februar 1956 udsendte cirkulære om udlevering af bevillinger til navneforandring og spurgte, om dette cirkulære var i overensstemmelse med navnelovgivningen.

I den anledning skal jeg oplyse, at der, længe før vi i 1904 fik en navneforandningslov, eksisterede en praksis, hvorefter en person kunne få navneforandring ved kongelig bevilling. Navneforandningsloven indførte en ny adgang til at få ubeskyttede navne ved øvrighedsbevis og bestemte i § 6, at navneforandring fremdeles kunne ske ved kongelig bevilling overensstemmende med de hidtil fulgte regler. Disse bevillinger til navneforandring, der oprindeligt var egentlige kongelige bevillinger, har i en lang årrække været udleveret af justitsministeriet ad mandatum, men i bestræbelserne for at forenkle administrationen og foretage en decentralisation, hvor det er muligt, har ministeriet opnået kongelig resolution for, at overøvrigheden skal være bemyndiget til at udlevere visse navnebevillinger på samme måde, som overøvrigheden i forvejen har kunnet udlevere en række andre kongelige bevillinger.

I 1946 opnåedes der således kongelig resolution for, at overøvrigheden kunne udlevere nogle grupper af navnebevillinger, bl. a. bevilling til stedfaders familienavn. I 1956 opnåede justitsministeriet kongelig resolution for, at bevilling til at føre moders pigenavn som familienavn måtte udleveres af overøvrigheden, og det cirkulære, som det ærede medlem omtaler, indeholder meddelelsen om, at disse bevillinger fremtidig kan gives, ikke alene som tidligere af justitsministeriet, men nu også af overøvrigheden.

Jeg kan ikke se, at denne foranstaltning kan være i strid med navneloven eller nogen anden lov.

Med hensyn til ministeriets praksis, særligt i disse sager, kan jeg oplyse, at man tidligere kun i specielle tilfælde gav et ægtebarn bevilling til at føre sin moders pigenavn, men at man i de senere år har ændret denne praksis og givet bevilling i videre omfang ud fra den opfattelse, at skal man give personer bevilling til et forbeholdt navn på grund af deres tilknytning til navnet, så kan man vel dårligt tænke sig nogen tilknytning, der i højere grad motiverer bevilling, end at det er andragerens moders navn. Jeg tilføjer, at en sådan ændring af praksis selvsagt er fuldt lovlig, og jeg kan bl. a. henvise til professor Borum, der i „Dansk Navneret“ siger følgende:

„Når der overhovedet i grundloven er hjemmel til at give navnebevillinger, må disse kunne meddeles, hvor der efter justitsministeriets skøn er tilstrækkelig grund hertil, uden at man er bundet af den tidligere praksis“.

Når det ærede medlem dernæst spurgte, hvorfor en sådan ændring ikke er gennemført ved lov, vil jeg blot henvise til, at det, når vi i forvejen har hjemmel i en bestående lovgivning, næppe vil være rimeligt at ulejlige det høje ting med et lovforslag.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro rejste over for mig spørgsmålet om et par undvigelses i den seneste tid. Det ærede medlem gjorde det på en meget morsom måde, og det er jeg for så vidt — og jeg beder om ikke at blive misforstået — taknemlig for, thi deri lå, at det ikke drejede sig om farlige forbrydere.

Hvad specielt Frederiksbergtilfældet an-